sportul Magazin

PASĂREA PĂDURILOR RUGINITE

Primăvara, pasionații păsării ce saltă în zbor din locuri tăcute, vegheate de tufe roșcate și trunchiuri umede, își pregătesc cartușele cu alică măruntă. Cînd au „căzut", sitarii saltă cam din aceleași locuri îmbrăcate în nuielișuri și tufă roșie, în care i-ai găsit și anul trecut. Și dacă ai „dibuit" un luminiș retras, peste care pasărea își joacă zborul dragostei, adesea în pereche, te poți socoti vînător de două ori norocos. Întîi, fiindcă ai găsit locul și la anul tot aici vei veni, al doilea, ai ocazie să tragi la loc deschis, unde sitarul se împușcă mai ușor.

Tirul la sitar este un tir al hazardului, față de alte specii de vînat cu aripi pentru care, încă din secolul trecut, au apărut „rețete" diferite, de la autor la autor, în privința corecției de ochire. Tirul la sitar este tirul vînătorului pasionat. Aici partenerii nu se mai întreabă : cît i-ai pus în față, lateral, etc. Focul aruncat spre pasărea apărută pe fundalul slab luminat al pădurii este aproape instantaneu unui epolaj rapid, pe care nevînătorul l-a văzut numai în filmele western.

Și vînătorul care se apleacă cu o oarecare solemnitate asupra păsării căzute, cu penajul asemănător frunzelor de mult ruginite, gîndește, poate, asemenea autorului prezentelor rînduri : cine e vînător împușcă sitari, cine nu...

Constantin EFRIMESCU

DERBYUL DINAMO - PROGRESUL

DUMITRACHE : „Aoleu, par deciși ! Dacă nu și-au uitat legitimațiile e de rău !!!"

Desen de S. NOVAC

ÎN 4 RÎNDURI

Caramalis de la Jiul s-a remarcat prin durități comise asupra jucătorilor de la Steaua

Dacă pe cîmpii la noi
Semănatul e în toi,
El a și trecut, grăbit,
De pe-acuma, la cosit.

V. D. POPA

ADEVĂRURI

• Fotbalul este cel mai amar desert pe care-l consumă englezii și cel mai răscolitor sedativ pentru oamenii care-și provoacă griji în speranța că le vor rezolva.

George Bernard Shaw

• Cununa timpurie de lauri e plantă otrăvită. Ea sădește pe creștetul tînăr — păr alb.

Hans Kasper

• Civilizația progresează cu viteza de cîteva noduri gordiene pe an.

Wieslaw Brudzinski

• Viața noastră nu e scurtă ; noi sîntem cei care o scurtăm.

Seneca

RĂSPUNDE Ion Poștașu

P. DAVID, BRAȘOV. *„Dacă un fotbalist este faultat în careul advers, într-un moment cînd mingea nu se află acolo, ci, să zicem, la mijlocul terenului, ce decizie va da arbitrul ?"*. Lovitură de la 11 metri !

ION ENOIU, BUCUREȘTI. *„Nepotul meu își închipuie că eu aș fi — după zisa lui Pico de la Mirandola — acel ins „care știe tot ceea ce se poate ști și ceva în plus". Or, eu, păcatele mele, nu sînt un asemenea ins. Pentru nu știu ce concurs al lui, nepotul mă întreabă : Ce sport practică internaționalul Paul Tomiță ?". Enciclopedicele dv. cunoștințe în cele sportive mă pot ajuta ?"*. Trebuie să recunosc că mi-ați dat mult de lucru cu această întrebare. Dacă n-ar fi fost prestigiul meu în joc, cred că m-aș fi lăsat păgubaș ! Este vorba de jucătorul de golf Paul Tomiță, care a participat la campionatele mondiale din Argentina. La noi, nu se practică acest sport. În orice caz, rugați-l pe nepotul dv. să nu se mai înscrie la nici un concurs. Sau, dacă o face, îl privește !

MARIA TURCU, ORĂȘTIE. Regretăm, dar nu avem fotografiile solicitate. În general, nu putem da curs unor asemenea cereri și cu atît mai puțin vă putem ajuta să vă completați albumul cu fotografiile echipelor feminine de... fotbal Gaz metan Mediaș, Foresta Arad și Petrolul Ploiești. Abia au învățat fotbalul. N-au ajuns încă la fotografia ce trebuie făcută înainte de începerea meciului sau la sfîrșitul lui (în caz de victorie !).

ANTON RĂDULESCU, COMUNA BRĂNEȘTI. *„În calitate de căpitan al unei echipe de volei participantă la „Cupa Primăverii", constatînd că în formația adversă, din Tîrgoviște, un jucător a fost substituit cu altul (Florentin Rădulescu cu Ovidiu Rizescu), am făcut contestație, încă în timpul meciului. Contestația a fost însă respinsă, pe motiv că Rizescu n-ar fi jucat decît o perioadă scurtă, în care s-au înscris doar 6 puncte. Pentru admiterea contestației, ni s-a spus, ar fi trebuit ca în acest timp să se fi înscris 7 puncte"*. Ce aș putea să vă răspund ? Că „argumentele" onoratei comisii sînt de domeniul fanteziei. Nu există nici o prevedere regulamentară care să stipuleze că o abatere atît de gravă, cum e substituirea unui jucător, trebuie apreciată în funcție de timpul cît a durat ea. Dar, mai știi, o fi avînd comisia un regulament propriu, demn de înaintat Federației internaționale de volei, spre studiere și generalizare ! În acest caz, comisia ar putea primi și un premiu !

I. GHINESCU, COMUNA BOTENI. Un catren, inspirat de faptul că Ghiță, portarul echipei Sport Club Bacău, face dovada, și în acest sezon, a unei forme remarcabile. Dar...

Portarul de la Bacău
E mereu la postul său,
Dar „la lot" — vedem cu toții —
Veșnic e-n... afară porții !

V. ȚEPELUȘ, BUCUREȘTI. Îmi rezervați și mie o.. țeapă, pe marginea unui răspuns dat unui cititor sau mai bine zis versurilor sale, pe care le hărăzisem coșului :

Pentru versuri de-acest fel,
Ia-ți un coș (n-ai altă cale).
Dar să-l iei mai măricel,
Ca să-ncapă și-ale tale !

Din acest punct de vedere, nici o grijă :

Coșul e destul de mare,
Îți spun asta, ca să știi
Și adaug : ca atare,
Poți începe să ne scrii !

NICOLAE MORAR, COMUNA SINCRAI. 1) Pele avea 17 ani și jumătate cînd a fost selecționat în echipa națională a Braziliei, la campionatul mondial de fotbal din 1958, din Suedia. 2) Recordul mondial masculin la săritura în lungime este deținut de atletul Beamon (S.U.A.) cu performanța de 8,90 m, realizată în cadrul J.O. din Mexic. 3) Poate că e prea devreme, la 15 ani, să jucați într-o echipă divizionară de fotbal. În schimb, sînteți în întîrziere cu niște treburi gramaticale, scriind, de pildă, *„mam gîndit"*, în loc de *„m-am gîndit"*. Este bine să știți, de asemenea, că se scrie *„fotbal"*, și nu *fodbal"*. Aveți tot timpul, după aceea, să ajungeți un mare fotbalist !

Ilustrații : N. CLAUDIU

250 DE MILIOANE!

Nu, nu-i vorba de bani. Nici de locuitorii unei țări sau unui continent, ci de sportul de performanță ! 250 de milioane de oameni — după statisticile UNESCO — se agită în lumea asta, pe toate continentele, pentru performanțe și recorduri, pentru titluri de campioni mondiali și medalii olimpice.

Este firesc, este bine că oamenii fac sport, că vor altceva decît ideologii violente, conflicte internaționale, războaie. Este bine pentru că nu există poate nimic pe pămînt mai drept și mai plăcut decît victoria într-o întrecere sportivă.

Așadar, 250 de milioane ! Să vedem cîți și în ce sporturi anume. Baschetul și voleiul — cîte 65 de milioane, deci numai ele laolaltă 130 de milioane. Baschetul în 127 de țări, voleiul în 108. Pare cam mult, dar noi știm că sînt țări, la noi în Europa, în Asia și în America, în care aceste sporturi se practică frenetic. Și apoi, cum am putea contesta statisticile UNESCO ?...

Dar, să mergem mai departe. Al treilea sport în lume, ca popularitate, — desigur, mulți îl consideră în primul rînd — fotbalul : 26 de milioane, cu un mare număr de țări, 135 ! O răspîndire justificată pentru secolul nostru, în care un campionat mondial de fotbal este privit la televizor de mai mulți telespectatori decît o călătorie spre lună !

Tot peste 20 de milioane (25,5 în 94 de țări), surpriză, tirul. Vă spunem sincer că nu putem înțelege de unde rezultă un atît de mare număr de trăgători, dar dacă zice statistica...

În sfîrșit, atletismul, pe care îl bănuiam (nu, nu fiindcă am fost atlet) mai iubit, mai popular. Doar 19,5 milioane. E drept, în cele mai multe țări din lume (143), deci chiar înaintea fotbalului. Totuși, slabă consolare. Aceasta înseamnă că atleții reprezintă abia o treime din numărul baschetbaliștilor și cu 6 milioane mai puțin decît fotbaliștii. Dar, acesta-i adevărul. O minge astăzi seduce mai mult decît o prăjină sau un disc.

Nemulțumitoare pentru concepția noastră biologică sînt cifrele natației — 10,5 milioane (98 de țări) și schiului — 8 milioane (47 de țări).

Urmează sporturi cu cîte 4,2 milioane — ciudată această egalitate ! — haltere, lupte, gimnastică. Și pe țări, în ordine 93, 88, 62. Și încă o curiozitate : înaintea acestor trei discipline, cunoscute și apreciate — surpriză ! — judo cu 6 milioane de practicanți, din 78 de țări ale lumii.

În sfîrșit, ultimele cifre : 2,8 milioane — boxul, în 117 țări, și tot 2,8 milioane — ciclismul, dar numai în 107 țări.

Poate ar fi interesant de știut și de spus, măcar în cîteva rînduri, care sînt sporturile preferate pe țări, unde anume sînt ele cele mai practicate.

Știm că în Finlanda sporturile cele mai îndrăgite sînt atletismul, hocheiul, luptele și boxul. Nu este posibil ca în Brazilia un alt sport să concureze fotbalul.

Englezii au preferință pentru fotbal, rugby și crichet ; australienii pentru înot și tenis ; americanii pentru baschet și fotbal-rugby ; cubanezii pentru basseball. Păcat că toate acestea nu le putem ilustra cu cifre exacte. În schimb, o putem face pentru Norvegia și U.R.S.S. Schiul este atît de mult iubit în Norvegia, încît pentru stringerea unui fond pentru Sapporo au fost lansate 1.300.000 de formulare pentru 10 coroane fiecare. Iar în Uniunea Sovietică, după schi (peste 6 milioane) urmează atletismul (5.042.500), bineînțeles fotbalul (4.255.900) și apoi șahul, baschetul, natația.

Dar, să nu uităm și pe cei care fac sport, nelegitimați, dornici numai de voluptatea mișcării. Cu ei, numărul celor care cred în noua religie a secolului nostru, mișcarea, poate este un miliard.

Virgil LUDU

„POFTĂ BUNĂ" LA J. O.

1100 000 ouă — 148 920 kg. carne

Cei 12 000 de sportivi participanți la J.O. de la München, și însoțitorii lor nu vor ști ce să prefere pentru meniurile lor, la restaurantul din satul olimpic. O listă de mîncăruri redactată în cinci limbi (germană, franceză, engleză, spaniolă și rusă) le va propune să-și aleagă, după cum urmează :

Felul I : Cremă de roșii cu crutoane, supă cu tăiței, sardele în ulei, cornete de șuncă, heringi cu sos de muștar, salam și roșii, salată Carmen.

Felul II : Carne de vacă cu condimente, friptură din pulpă de curcan cu fructe, ficat prăjit cu cartofi și ceapă,

Garnituri : orez, piure de cartofi, cartofi prăjiți, legume asortate, spanac, sparanghel și trei feluri de salată.

Desert : budincă de nuci, prăjituri cu ananas, compot, salată de fructe, prăjituri, iaurt, diverse brînzeturi, înghețată.

Pentru dejun și cină vor fi necesare 148 920 kg carne, 38 869 kg vînat și carne de pasăre și 26 210 kg pește. Se apreciază consumul a 1 100 000 ouă.

Pentru micul dejun au fost prevăzute 960 000 porții de unt, miere și dulceață. În ceea ce privește fructele, se prevede consumul a 28 000 porții fragi, mure și căpșuni, ca și a 23 000 porții banane, pepene și struguri.

Ca garnituri la mesele principale, au fost prevăzute : 102 600 kg cartofi, 11 000 kg orez, 7 000 kg tăiței, 48 630 kg legume proaspete, 10 500 kg roșii, 31 500 kg țelină și 360 000 porții de salată.

Cei care au alcătuit meniurile, apreciază că dintre cele 50 de sortimente de deserturi propuse, sportivii vor prefera iaurtul și înghețata. În consecință, le vor sta la dispoziție 756 000 iaurturi și 504 000 porții de înghețată.

În sfîrșit, ca băuturi : 106 700 litri suc de portocale, 15 600 litri suc de grepfrut, 13 200 litri suc de roșii, 22 500 litri cafea, 78 000 pungulițe nescafe, 90 000 pungulițe ceai negru, verde, de mentă, mușețel și verbină, 64 500 litri, lapte, 36 000 pungulițe de cacao și ovomaltină, ca și 86 400 litri diverse limonade.

GÎNDURI DE PRIMĂVARĂ

Atleții : *Nu ne mai plîngem de insomnii. După atîtea alergări și sărituri...*

Boxerii : *Și ce dacă vine căldura ? Noi nu scoatem mănușile.*

Hocheiștii : *Paradoxal ! Ne pregătim de hibernare !*

Schiorii : *Ne fuge terenul de sub picioare.*

Barbu ALEXANDRU

ION MIHAICA

expoziție de fotografii artistice cu temă sportivă

Asociația artiștilor fotografi (A.A.F.) anunță vernisajul expoziției de fotografii cu temă sportivă aparținînd fotoreporterului Ion Mihăică. Vernisajul va avea loc în ziua de 5 aprilie, ora 18,30, la Galeria de artă fotografică din București, str. Brezoianu nr. 23.

În pretoriul televiziunii franceze

Procesul AMATORISMULUI OLIMPIC

• AVERY BRUNDAGE: acuzat sau acuzator? • Nouă campioni olimpici în juriu • ALEXANDRU ȘIPERCO — martor al acuzării • În rînd cu viteza și erotismul • MARIELLE GOITSCHEL s-a declarat profesionistă

Luni seara, studioul mare al ORTF, amenajat în amfiteatru, s-a transformat pentru două ore, pline și agitate, în pretoriul unui original proces intentat amatorismului olimpic. (Pare destul de semnificativ faptul că această emisiune urmează altor două „procese" consacrate de televiziunea franceză vitezei și erotismului, ca și cum aceasta ar fi ordinea firească a maladiilor lumii. Independent de vecinătate, rămîne oricum marea onoare pe care micul ecran a făcut-o unei probleme sportive, într-o inedită premieră mondială). Așadar, scena prezenta pe președintele de tribunal **Etienne Mougeotte**, însărcinat cu conducerea dezbaterilor, înconjurat de un juriu format din **nouă foști campioni olimpici francezi**, care urmau să pronunțe verdictul. De o parte apărarea, reprezentată de tînărul maestru **Jean-Marc Varaut**, care a citat ca martori pe redactorul-șef al ziarului „Le Figaro" **Jean-François Brisson**, pe **Monique Berlioux**, directoarea informațiilor din C.I.O., pe popularul atlet **Michel Bernard**. De cealaltă parte — acuzarea, reprezentată de redutabilul maestru **Charles Lederman**, ai cărui martori au fost : membrul C.I.O. pentru România **Alexandru Șiperco** (singurul nefrancez participant la emisiune), convocat (de fapt invitat) ca președinte al faimoasei Comisii pentru reforma articolului 26, apoi campioana de schi **Annie Famose** și **Marceau Crespin**, directorul sporturilor din Franța.

Chiar dacă președintele ar fi pronunțat formula tradițională, invitînd acuzatul să se scoale, probabil că tot nu am fi aflat prea lesne cine este pîrîtul acestui proces extraordinar. Nici pînă astăzi nu s-a întrunit majoritatea pentru a decide dacă Avery Brundage, președintele C.I.O., este victima sau vinovatul. Emisiunea a debutat cu un interviu filmat la Lausanne, în care venerabilul apărător al amatorismului pur a debitat de fapt un act de acuzare. Ca o demonstrație, parcă (după moda televiziunilor americane), frazele lui Brundage erau întrerupte de secvențe publicitare jucate de fostul campion olimpic Jean-Claude Killy. Era deci clar că în dezbaterile ce au urmat se înfruntau adepții unui amatorism integral în sport și partizanii unei reforme liberale a regulii actuale care favorizează ipocrizia.

Așadar, în fața acestui aparat cam teatral, care este justiția de studio, s-a pus întrebarea : **trebuie sau nu trebuie îndulcite actualele reguli ale amatorismului ?** S-a pus în marș tot sistemul întrebărilor, contra-interogatoriilor, pledoariilor, s-a folosit dubla magie a verbului și imaginii pentru a găsi răspuns unei chestiuni am zice atît de clară încît orice argumente ale apărării nu ar fi putut împiedica un masiv : da ! Este greu de crezut că cineva se poate așeza (lăsînd doza de idealism acasă) de partea unei reguli născută în altă epocă, supraviețuind doar printr-un vinovat consens, de o falsă pudoare, în contrast evident cu evoluția dinamică a societății umane. Liderul apărării a precizat, de altfel, cu experiența sa de avocat, că o lege care nu obține adeziunea celei mai largi fracțiuni a opiniei rămîne inaplicabilă, deci rea.

Anulind aproape valoarea dezbaterilor (sau poate tocmai vrînd să pareze tăria unui verdict prea violent), Monique Berlioux — ea însăși fostă campioană de înot a Franței — a apreciat că noua formulare, mult mai liberală, a regulii 26 — supusă unui vot prin corespondență în rîndul membrilor C.I.O. — este practic adoptată. În aceste condiții, votul final al juriului n-a constituit nici o surpriză. Dintre foștii campioni olimpici Joseph Guillemot (atletism, 1920), Jean Boiteux (înot, 1952), Marielle Goitschel (schi, 1964 și 1968), Gaston Mercier și Raymond Salles (canotaj, 1952), René Duverger (haltere, 1932), Gilles Berolatti (scrimă, 1968), Micheline Ostermeyer (atletism, 1948), J.J. Guyon (călărie, 1968) — șapte au răspuns **da** și numai doi (sau mai bine spus două) au optat pentru **nu** (Marielle Goitschel, care s-a declarat profesionistă și deci neinteresată de chestiune, și Micheline Ostermeyer, aruncătoare de disc și de greutate, astăzi virtuoză pianistă, al cărei ideal ar fi o lume fără bani și deci fără profesioniști).

Nimeni n-ar putea pretinde că datorită acestui „proces" problema amatorismului și-a găsit rezolvarea. Rămîn în schimb două fapte marcante : 1. necesitatea de a supune opiniei publice largi, prin intermediul televiziunii, o temă ce devine astfel de interes general și 2. votul majoritar al campionilor olimpici pentru îndulcirea statutului sportivului amator olimpic, în conformitate cu evoluția societății în ansamblu (ceea ce nu exclude conservarea olimpismului ca un ideal, ca o stare de spirit ce incumbă noțiunea de sacrificiu).

Victor BANCIULESCU

ZBOR FĂRĂ... MOTOR

Iată o sugestivă imagine dintr-un meci de fotbal, surprinsă de colaboratorul nostru N. Tokacec. Apărătorul s-a desprins de la pămînt și... înălțîndu-se în văzduh, a respins balonul, cu capul.

NOUL STATUT AL AMATORISMULUI SUPUS VOTULUI MEMBRILOR C. I. O.

În chiar ziua „procesului", cotidianul parizian „l'Équipe" a dezvăluit conținutul noului text al regulii 26, supus votului membrilor C.I.O. prin corespondență. Indiscreția aceasta ne permite să constatăm că unanimitatea Comisiei executive a C.I.O. a admis, în cea mai mare parte, dacă nu expresiile, în orice caz punctele de vedere progresiste, conforme cu realitatea și evoluția socială, ale Comisiei prezidată de membrul C.I.O. pentru România, Alexandru Șiperco. Se așteaptă rezultatul votului — prin poștă — al celor 74 de membri ai C.I.O. Pentru a fi adoptat, textul — pe care-l publicăm mai jos — trebuie să întrunească o majoritate de două treimi, să primească adică 50 de voturi.

I. Pentru a fi admis la Jocurile Olimpice, concurentul trebuie să respecte, în spirit și morală, tradiția olimpică și trebuie să fi practicat sportul întotdeauna ca o activitate anexă, pentru propria sa plăcere, fără a primi vreo remunerație, de orice natură, pentru participarea sa.

Mijloacele sale de existență nu trebuie să provină din și nici să depindă de veniturile pe care le-ar putea avea de pe urma sportului ; concurentul trebuie să aibă o situație personală care să-i asigure existența prezentă și viitoare.

El nu trebuie să fie, nici să fi fost profesionist, semiprofesionist sau clasat „neamator" în vreun sport. El nu trebuie să fi antrenat, instruit sau format sportivi de competiție cu scopul de a obține vreun profit. Monitorii de educație fizică predînd debutanților sînt admisibili.

II. Concurentul trebuie să urmeze regulile federației internaționale care controlează sportul pe care-l practică și să li se conformeze, chiar dacă ele sînt mai stricte decît cele impuse de Comitetul Internațional Olimpic.

Directivele Comitetului Internațional Olimpic sînt următoarele :

a) Concurentul nu trebuie să permită, direct sau indirect, ca fotografia sau succesele sale sportive să fie exploatate, în mod individual, în scopuri publicitare.

b) El nu trebuie să scrie, nici să semneze, nici să permită să fie semnat de alții, în presă, nici să apară din proprie inițiativă la radio, la televiziune, sau la cinema în timpul perioadei în care participă la Jocurile Olimpice, fără a avea autorizația șefului său de delegație.

c) Publicitatea rezultată din contractele încheiate de federațiile naționale în domeniul echipamentului trebuie să fie în mod strict controlată de federațiile internaționale, iar copiile vor fi trimise Comitetului Internațional Olimpic spre aprobare.

III. Concurentul poate accepta :

1. Un ajutor din partea Comitetului național olimpic sau din partea asociației sale sportive naționale în cursul perioadelor consacrate pregătirilor și participării la competițiile sportive, inclusiv Jocurile Olimpice. Un asemenea ajutor va consta numai în : cazarea în timpul antrenamentului și participării, hrana, transportul, echipamentul sportiv, instalațiile sportive, antrenamentul, îngrijirea medicală, ca și bani de buzunar pentru a acoperi micile cheltuieli, acestea în limitele aprobate de propria sa federație sportivă internațională sau de către Comitetul național olimpic.

Perioada consacrată integral antrenamentului și care va fi aprobată de către federațiile internaționale sau comitetele naționale olimpice este, în regulă generală, de 30 de zile și nu trebuie în nici un caz să depășească 60 de zile în cursul unui an civil.

2. Plata unor prime de asigurare în caz de accident sau de boală datorată antrenamentului sau competițiilor.

3. Burse de studii acordate în conformitate cu normele academice și tehnice, cu condiția îndeplinirii obligațiilor școlare și universitare și nu datorate unor succese sportive.

4. Premii obținute în urma competițiilor, în limitele fixate prin regulile federației internaționale respective și aprobate de către Comitetul Internațional Olimpic.

5. Comitetul Internațional Olimpic se opune compensării salariului pierdut, cu excepția cazurilor recunoscute a fi demne de interes. Numai în aceste cazuri, comitetele naționale olimpice sau federațiile internaționale pot autoriza plata compensațiilor care vor acoperi numai pierderea de salariu cauzată de absența concurentului de la lucru, din pricina participării sale la Jocurile Olimpice sau la importante manifestații sportive internaționale aprobate de către federațiile internaționale. În orice caz, sumele plătite în conformitate cu aceste dispoziții nu pot întrece totalul pe care concurentul l-ar fi obținut în mod normal exersîndu-și profesiunea în perioadele luate în considerare.